

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 119. Consultationes de dogmatibus fidei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI. Præterea Cardinalis Cervinus assere.
A C. 1546. bat, hanc quæstionem eo duntaxat reduci, utrum de residentia Decretum sit conficiendum, vel potius differendum (>). Patres itaque sententiam ferre rogati in id consensere, ut ea de re amplius opportuniori tempore deliberaretur.

§. CXIX.

Consultationes de dogmatibus fidei.

Pallav. l. 7. c. 3. n. 1. Eodem tempore, quo de cunctis hisce articulis in peculiaribus Patrum Conventibus circa morum emendationem agebatur, simul etiam alii habebantur congressus, in quibus quæstiones de fidei dogmatibus discutiebantur.

Ve-

amplius sanctiōne ad stabiliendam ipsorum mansionem. Adjecit adhæc, quod spellarer ad Cardinales, Pontificem de se prospellendum: de iis tamen haud parem aliquibus rationem habendam videri; illos plerumque Episcopos non esse, sed solum quorundam Episcopatum Administratores: Et propter maiorem, qua pollebant, auctoritatem multos ex Purpuratis longe melius suas Ecclesiæ regere absentes, quam minores Episcopi præsentes regerent.

(*) Pallavicinus habet: *An præstolam obstatolorum remotionem.*

Verum non minus Cæsarei, quam Hispani atque Itali Præfules Imperatoris dominio subjecti dogmatum sanctiones retardare pro viribus nitebantur, causati, satis superque in una Sessione actum, si scholasticarum exercitationum, ac Concionum corruptelis remedium fuit oppositum. Legati hanc Præfulum oppositionem a Cæsar's Ministris concitam suspicabantur, eoquod hi nuper secretum cum illis colloquium habuissent, quapropter hac de re datis Romam literis Papam certiores reddiderunt, a quo tamen eis responsum, ac præceptum, ut huic negotio moram poneant, donec speciale illis mandatum de super transmitti valeat. Hinc ea res usque ad Paschatis festa indecisa permanit, postquam vero ineunte mense Majo quæstionem de peccato, ut vocant, originali agitare jubebantur, Franciscus Toletanus Cæsar's Legatus reclam comperta Legatos visum ibat, non nisi officiosam salutationem simulans, retamen ipsa arcana eorum consilia elicerre tentabat, vario ad hoc usus dicendi artificio, nam interdum suadebat, quandoque autem, quid ipse de prosequenda reformationis materia, utpote unico præsentis examinis scopo, sentiret, proponebat. Attamen Legati Franciseo sic responderunt: *Quid hoc aliud esset, ac*

Sy-

O o 5

Sæcul XVI.
A. C. 1546.

Sæcul. XVI. *Synodum ad solos Catholicos, non ad hæreticos damnados celebrare, dum illorum mores per emendationum Decreta improbarentur, horum vero errores ab anathematum sententia essent immunes?* Consideraret itaque, jam a Concilio fuisse sancitum, quod de Doctrina iunctim cum Reformatione agendum esset, idque a summo Pontifice editis Constitutionibus suisset præceptum: his accedit, quod datis ad Papam literis eidem significaverimus, nos finita Paschatis hebdomada mox incæpturos.

§. CXX.

Cæsar is Legatus dogmatum examini obliudatus.

Ad hæc Legatorum verba Orator de nuntiavit, sibi a Cæsare per literas, ut doctrinæ examini totis viribus obsteret, esse injunctum, seque nullum non lapidem moturum, ut Principis sui voto a Patribus satisficeret, cum æquitati adversaretur, Cæsari tam excelfo, tamque de Religione bene merito offensio nis caussam præbere. His responde runt Legati, suarum esse partium, ut summo Pontifici morem gererent: mox tamen hunc in modum opposuit Tole tanus: „Probi Ministri partes sunt, sui „Principis cum ceteris pacem ac con „cordiam conservare, neque confessim „ejus